

Avrupa Birliği tarafından
finanse edilmektedir.

Ayrımcılığa Karşı Gökkuşadı Derneği

LGBTİ+ Örgütlerinin Finansal Dayanıklılığında Hibe Kuruluşlarının Rolü:

Deneyimler ve Öneriler

Ocak, 2024

Ayrımcılığa Karşı Gökkuşuğu Derneği

2024

 akgdernegi

 akgdernegi

 akgdernegi

 info@coalitionrainbow.org

Bu yayın Avrupa Birliği tarafından finanse edilmiştir. İçeriği yalnızca Ayrımcılığa Karşı Gökkuşuğu Derneği'nin sorumluluğundadır ve Avrupa Birliği'nin görüşlerini yansıtmak zorunda değildir.

İÇİNDEKİLER

LGBTİ+ Örgütlerinin Finansal Dayanıklılığında Hibe Kuruluşlarının Rolü: Deneyimler ve Öneriler	4
LGBTİ+ örgütlerinin hibe deneyimleri	5
1. Örgütlerin hibelere ilişkin genel gözlemleri	5
2. Hibe başvurularında yaşanan zorluklar	7
3. Hibe uygulama süreçlerinde yaşanan zorluklar	8
4. Rapor aşamasında yaşanan zorluklar	10
Sonuç ve Tavsiyeler	11

LGBTİ+ Örgütlerinin Finansal Dayanıklılığında Hibe Kuruluşlarının Rolü: Deneyimler ve Öneriler

Finansal (mali) dayanıklılık, güçlü, etkili ve sürdürülebilir örgütlenmenin temelini oluşturur. Kısaca uzun vadeli mali istikrar olarak tanımlayabileceğimiz finansal dayanıklılık, uzun dönemli mali planlamayı, kullanılan fonların çeşitliliğini, finansal performansın düzenli bir şekilde takibini ve yedek kaynakların yaratılmasını gerektirir. Türkiye'de örgütlenme özgürlüğüne yönelik kısıtlamaların bir sonucu olarak, LGBTİ+ örgütlerinin kaynak çeşitliliğini sağlama veya kriz anında kullanmak üzere yedek kaynaklar bulundurma olanağının olmadığını söylemek mümkün.

Örgütsel dayanıklılık, yalnızca örgütün çabasıyla değil, örgütlerin çalıştığı ortamla ve paydaşlarıyla da ilişkilidir. LGBTİ+ örgütlerinin temel gelir kaynaklarını fon ve hibelerin oluşturduğu düşünüldüğünde, hibe veren kuruluşlarla ilişkiler, örgütlerin ani değişim ve kriz anlarında dayanıklılığını arttırmada belirleyici olabilir.

LGBTİ+ örgütlerinin hibe deneyimleri

Dernekleşmeye başladıkları andan beri çeşitli idari ve hukuki baskılarla karşı karşıya olan LGBTİ+ örgütlerinin özellikle 2015 yılından beri yaşadıklarını sürekli bir kriz hali olarak tanımlayabiliriz. LGBTİ+'ları ve haklarını ilgilendiren tüm etkinliklerin engellenmesi ile başlayan süreç, hükümet temsilcileri ve siyasetçilerin hedef göstermeleriyle devam ediyor. Örgütler, çevrimiçi araçları kullanarak çalışmak zorunda oldukları iki yıllık bir COVID-19 salgınının etkilerini üzerlerinden atmaya çalışırken, Şubat 2023'teki depremlerden etkilenen LGBTİ+'ları desteklemek için sınırlı kaynaklarıyla çokça çaba sarf etti. Ağırlıklı olarak projelere dayalı ve yeterince esneklik barındırmayan hibelerle çalışmalarını yürüten LGBTİ+ örgütlerinin ani değişiklikler ve krizlerle dolu bu süreçte var olmaya devam etmelerinin kendisi bir başarı olarak görülebilir. Peki bu süreçte LGBTİ+ örgütlerine hibe desteği sağlayan hibe kuruluşları neredeydi ve çalışma usulleri koşullara uyum sağlama ve dayanıklılık konusunda ne kadar destekleyiciydi?

Türkiye'nin çeşitli illerinden 12 LGBTİ+ örgütü, Nisan 2023'te bir araya gelerek bu soruyu ele aldılar ve son yıllardaki hibe başvuru, uygulama ve raporlama deneyimlerini paylaştılar. Söz konusu toplantı, örgütlerin hibe uygularken karşılaştıkları sorunların yalnızca kendilerini ilgilendirmediğini, aksine birçok örgütün benzer sorunlar yaşadığını fark etmeleri ve iyi örnekleri ortaya çıkarmaları bakımından anlamlıydı. Bu bölüm, o toplantıda öne çıkan hususları ele almaktadır. LGBTİ+ örgütlerinin hibe kuruluşlarıyla ilgili deneyimlerini genel gözlemler ile başvuru, uygulama ve raporlama aşamalarında yaşanan zorluklar olarak dört başlık altında sınıflandırmak mümkün.

1. Örgütlerin hibelere ilişkin genel gözlemleri

Toplantıya katılan birçok örgüt, hibe kuruluşlarının çalışma usullerinin LGBTİ+ kapsayıcı olmadığını ifade etti. Örgütlere göre, özellikle hibe kuruluşlarında çalışanlar LGBTİ+ örgütlerinin maruz kaldığı baskıları ve karşı karşıya olduğu riskleri anlamakta zorlanıyor ve hem destekleyici bir söylem ve yaklaşım geliştirmekte hem de bunların gerektirdiği esnekliği sağlamakta yetersiz kalıyor. Ayrıca, LGBTİ+ların homojen bir topluluk olduğuna ve LGBTİ+ örgütlerinin belli başlı hak alanları dışında çalışmadığına dair yanlış kabul ne yazık ki hibe veren kuruluşlar arasında oldukça yaygın. Örneğin, 2023 Şubat'ta yaşanan depremlerin ardından sivil toplumun kullanımına sunulan afet odaklı hibelerde LGBTİ+ örgütlerinin de

deprem bölgesinde yaşayanlarla ilgili çalışma yapabileceği göz ardı edilmiş ve LGBTİ+ örgütleri öncelikli yararlanıcılar kapsamına alınmamıştı. Zaman zaman öncelikli alanlarından biri toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması olan hibe programlarında bile LGBTİ+ örgütlerinin kapsam dışı bırakılması söz konusu olabiliyor. Halbuki hibe kuruluşlarının, bütüncül bir yaklaşım benimseyerek farklı çalışma alanlarının LGBTİ+ haklarıyla olan bağını kabul etmesi ve LGBTİ+ örgütlerinin hedef grupları ile faaliyetlerinin çeşitliliğini görmesi gerekir.

Hibe kuruluşları, örgütlerin hibe yönetme kapasitesinden emin olmak için örgütün yaşı, hibe deneyimi ve finansal yeterliliği gibi **kriterler** belirleyebiliyor. Her örgütün kaynaklara erişiminin, dolayısıyla da deneyiminin eşit olmadığını göz önünde bulundurarak, farklı bölge ve ölçeklerdeki örgütlerin yararlanabileceği ve kolay uygulanabilir hibelerin yaygınlaşması gerekir. Aksi takdirde, en çok ihtiyacı olan örgütler yerine, en deneyimli olduğu için en iyi başvuruyu yapan, daha fazla bilinen veya daha büyük örgütlerin hibelerden yararlandığı bir sistemi devam ettirmiş olacağız.

Türkiye'deki LGBTİ+ örgütlerinin erişimindeki **hibelerin ölçeği** de bir başka tartışma konusunu oluşturuyor. Şöyle ki, ya milyonlarla ifade edilebilecek büyük hibeler ya da kısa süreli, çok küçük miktarda hibeler veriliyor. Bu dağılım, büyük hibeleri yönetme kapasitesi olmayan ancak çalışmalarını yürütmek için "küçük hibe" olarak adlandırılan miktarlardan daha fazlasına ihtiyaç duyan örgütlerin dışarıda bırakılması, ileride büyük bir hibeyi yönetecek bilgi, donanım ve deneyimi kazanamaması sonucunu doğuruyor. Ayrıca, ölçeği ne olursa olsun bunların neredeyse tamamı belirli bir projenin yürütülmesi koşulunu barındırıyor, yani örgütlerin proje dışı kurumsal giderlerini karşılayabileceği esnek hibelerin sayısı çok sınırlı. Kısa süreli proje hibeleri, bazı özel çalışmaları gerçekleştirmek için işlevsel olsa da örgütlerin en büyük gelir kaynaklarının bunlar olması, etki ve sürdürülebilirlik çabalarını geçersiz kılıyor. Çünkü her şeyin hızla değiştiği günümüzde, örgütlerin proje çıktılarını birkaç yıl önce planlandığı şekilde elde etmesini beklemek gerçekçi değil.¹

Örgütlerin – özellikle küçük ölçekli ve yerel örgütler – birikim yaparak **yedek kaynaklar** oluşturabilmesi, hibeler arasında boşluk olduğunda da

1 Adene Sacks, Heather McLeod Grant, and Kate Wilkinson (2018), *The New Normal: Capacity Building During a Time of Disruption*, https://openimpact.io/wp-content/uploads/2022/05/TheNewNormal_CapacityBuildingDuringATimeOfDisruption-Report.pdf (Erişim tarihi: 21.11.2023).

çalışmalarına devam edebilmelerini sağlar. Dolayısıyla, mali dayanıklılık ve güçlü örgütlenmenin koşullarından biri olarak değerlendirilir. Ne yazık ki Türkiye'deki örgütlerin çalışmalarını yürütürken aynı zamanda tasarruf edebileceği hibe programları mevcut değil. Öyle ki, projelerin insan kaynakları bütçelerinin personele kıdem tazminatı ödeyebilecek şekilde düzenlenmesi bile çeşitli pazarlıklar sonucu yapılabilir.

2. Hibe başvurularında yaşanan zorluklar

LGBTİ+ örgütlerinin hibe başvurularıyla ilgili en sık bahsedilen mesele, hibe başvurularının İngilizce yapılmasından kaynaklı **dil bariyeri** oldu. Büyükşehirlerdeki LGBTİ+ örgütleri İngilizce başvuru yapmak için yeterli insan ve mali kaynağına çoğunlukla sahip ancak bunu yerel düzeyde, sınırlı sayıda insanla çalışmalarını yürüten LGBTİ+ örgütleri için söylemek pek mümkün değil. Dolayısıyla, hibelere erişimde örgütler arası ve bölgeler arası eşitliği sağlamak için hibe kuruluşlarının Türkçe başvuru kabul etmeye veya tercüme desteği vermeye yönelik adım atması gerekiyor.

Özellikle küçük hibe veren kuruluşların bu işi **belirli standartlar ve ilkelerle** yapıp yapmadığına ilişkin çok sayıda soru işareti mevcut. LGBTİ+ örgütlerine göre, başvuru kriterleri, öncelikli gruplar, hibelerin odaklandığı alan, değerlendirme kriterleri ve usulleri çoğu zaman belirsiz ve ilan edilmiyor. Öte yandan, hibe verenlerin onay aşamasına kadar talep ettiği revizyonlarla örgütler, zaman zaman başvuru hibe miktarından çok daha azına razı olmak zorunda kalıyorlar. Örgütlerin yıllık faaliyetlerini ve bütçelerini bu hibelere göre planladığı düşünülürken, hibe veren kuruluşların daha şeffaf ve öngörülebilir süreçler benimsemesi gerekiyor.

Hibe **başvuru rehberlerinin** yeterince açıklayıcı olmaması, başvuru yol göstermekten uzak muğlak ve genel ifadeler barındırması da LGBTİ+ örgütlerinin sık sık dile getirdiği eksikliklerden biridir. Özellikle yeterli hibe deneyimi olmayan örgütleri başvuruya teşvik etmek ve kaynaklara erişimini güçlendirmek için mümkün olduğunca açıklayıcı rehberler hazırlanmalıdır. Bu, deneyimsiz örgütlerin proje mantığını kavramasına yardımcı olarak hibe başvurusunu bir öğrenme sürecine dönüştürebilir. Öte yandan, iyi hazırlanmış bir başvuru rehberinin hibe uygulama sürecini olumlu etkileyebileceğini de unutmamak gerekir.

Hibe programlarına başvuru aşamasıyla ilgili bir diğer sorun, etkili bir **geri bildirim** mekanizmasının kullanılmamasıdır. Toplantıya katılan LGBTİ+ örgütlerinin temsilcileri, reddedilen proje başvurularıyla ilgili yeterli, ikna

edici ve anlamlı geri bildirim almadıklarına inanıyordu. Hibe verenler, ilgili proje başvurusuna özel yanıtlar hazırlamak yerine, standart ve herkes için geçerli olan yanıtlar kullanıyor. Değerlendirme ve itiraz süreçlerinde başvuranlara gönderilen açıklamalar, şeffaflığın yanı sıra, örgütlerin neyi eksik yaptıklarını öğrenmelerine ve gelecekteki hibe çağrılarında hazırlanmalarına katkı sunar.

3. Hibe uygulama süreçlerinde yaşanan zorluklar

Hibelerin uygulanması sırasında yaşanan sorunların kökeninin, hibe veren kuruluşlarla yararlanıcı örgütler arasındaki **güvensizliğe** dayandığını söylemek mümkün. LGBTİ+ örgütleri, hibe kuruluşlarında kaynakları etkili kullanmayacaklarına yönelik bir algının olduğunu ifade etti. Bu algı, iki taraf arasında dayanışmadan uzak, fazla kontrolcü ve müdahaleci bir iletişimi ve hiyerarşiyi beraberinde getiriyor. Bazı örgütler, hibe kuruluşlarının harcamanın uygunluğundan emin olmak için toplantılarda ikram edilen yemeklerin fotoğraflarını talep etmesi gibi onur kırıcı davranışlarla karşılaşabildiklerini belirtti. Ayrıca, son yıllarda bu konuda az da olsa ilerleme sağlanmasına rağmen, katılımcı listesiyle yetinmeyip toplantılardan fotoğraf talep ederek LGBTİ+'ların gizliliğini tehlikeye atan hibe kuruluşları maalesef hala mevcut. Hibe kuruluşları, hesapverebilirliği öne sürerek gizliliği ve güvenliği tehlikeye atabilecek taleplerde bulunmak yerine LGBTİ+ örgütlerinin çalıştığı alanları ve grupları daha iyi anlamaya çalışmalıdır. Bu şekilde örtük önyargıların ve hibe ilişkilerindeki güç dengesizliklerinin farkına varabilir, örgütlerle güvene dayalı ilişkiler kurabilirler.

Örgütlerin dikkat çektiği bir diğer konu, hibe kuruluşlarının temsilcileriyle sağlıklı ve sistemli bir **iletişim** kuramadıklarıydı. Belirli aralıklarla toplantılar yapılıyor ancak burada örgütlerin ihtiyaçlarının ve yaşadıkları sorunların samimi ve çözüm üretecek şekilde dinlendiğini söylemek mümkün değil. Ayrıca, sorumlu kişiler değiştiğinde uygulamanın da değiştiğine ve önceki dönemle ilgili bilgi aktarımı yeterince yapılmadığı için iletişimin aksadığına dair örnekler mevcut. Öte yandan, hibe programlarındaki sorumluların tutum ve davranışlarına karşı itiraz ve şikayet mekanizmaları ya yok ya da uygun şekilde işletilmiyor. Hibe alan örgütlerle hibe kuruluşları arasında "görünmez" bir hiyerarşinin olduğunu düşündüğümüzde, örgütlerin "bir daha hibe alabilir miyiz?" kaygısıyla keyfi davranışları bildirmediği çokça örnek mevcut. Dolayısıyla, hibe kuruluşlarının, hibe alan örgütlerden etik davranış kuralları ve hesapverebilirliğe dair iyi uygulamaları beklerken kendi iç mekanizmalarını da kurmak ve etkili bir şekilde işletmekle yükümlü

olduğunu hatırlatmak gerekir. Ayrıca, mevcut ve olası krizler ve risklerin üstesinden gelmek için gereken esnekliği sağlamak ancak açık bir iletişim ve diyalogla mümkündür. Hibe kuruluşlarının LGBTİ+ örgütleriyle kuracağı samimi, açık ve kalıcı ilişkiler, örgütlerin çalıştığı bağlamı anlamaya, değişen koşullarda yeni ihtiyaçların ve imkanların neler olduğunu öğrenmeye ve örgütlerin değişikliklere uyum sağlayarak çalışmalarını sürdürmelerine yardımcı olabilir.²

LGBTİ+ örgütleri hibeleri yürütürken en fazla **bütçe**yle ilgili sorun yaşadıklarını belirtti. İlk olarak, Türkiye'deki döviz kuru dalgalanmaları ve yüksek enflasyonun etkilerinin hibe kuruluşları tarafından anlaşılmadığı ya da kabul edilmediği düşünülüyor. Başvuru ve uygulama arasında geçen sürede fiyatlardaki ve yaşam maliyetindeki artış, hem mal ve hizmet alımları hem de insan kaynağı için yazılan bütçe kalemlerini geçersiz kılabilir. Hibe verenlerin, örgütlerde çalışanlara kıdem tazminatı veya diğer yan hakları ödenmesine sıcak bakmaması ve proje süresince sabit maaş ödenmesini beklemesi, örgüt içi sorunlara yol açarak çalışanların işten ayrılmasıyla ve faaliyetlerin kesintiye uğramasıyla sonuçlanmaktadır. Dolayısıyla, hibe kuruluşları, mevcut ekonomik koşullarda örgütlerin çalışmalarını tamamen gönüllü emekle yürütmesinin mümkün olmadığını ve profesyonel çalışanlara ihtiyaç duyduğunu kabul ederek maaş artışlarına olanak sağlamalıdır.

Hibe verenler program ve proje giderlerine odaklandığı için çoğu zaman **dolaylı maliyetleri** sınırlama eğilimi gösteriyorlar. Nitekim LGBTİ+ örgütleri, çok düşük oranlarda kabul edilen dolaylı maliyetlerin derneğin işleyişiyle ilgili rutin harcamaları karşılamakta yetersiz kaldığını ifade etti. Dolayısıyla, hibe kuruluşları, dolaylı maliyetlerin bir tür para israfı değil, örgütlerin temel idari ve operasyonel giderlerini karşılayabileceği, dolayısıyla dayanıklılık ve sürdürülebilirliğe olumlu katkısı olan çok değerli bir kaynak olduğunu kabul etmelidir.³

LGBTİ+ örgütlerinin hibelerin uygulanması ile ilgili dile getirdiği son konu, **aynı destek programlarına** ilişkindi. Öncelikle, aynı destek programları, proje yönetme deneyimi olmayan ve büyük hibeler erişemeyen örgütler

2 Searce, Diana and Wang, June (2020), *Resilience at Work: How Nonprofits Adapt to Disruption. How Funders Can Help.* <https://www.issuelab.org/resources/36542/36542.pdf> (Erişim tarihi: 21.11.2023).

3 Venkatachalam, Pritha et al (2021), *Building Strong, Resilient NGOs in India: Time for New Funding Practices.* <https://www.bridgespan.org/getmedia/34c31d21-d86e-40e7-b85c-db-465d5c2fd2/Building-Strong-Resilient-NGOs-in-India-Bridgespan-2021.pdf> (Erişim tarihi: 21.11.2023).

için kullanışlı olmanın yanında, diğer tüm STÖ'lerin mevcut projelerinin dışında kalan ama hedef gruplarının ihtiyaçlarına karşılık gelen faaliyetleri gerçekleştirebilmesinde önemli bir rol oynuyor. Ne var ki, bu programları yürüten kuruluşların satın alma ve ödeme şartları, örgütlerin uygulama sırasında sorun yaşamasına neden olabiliyor. Örneğin, 30 ila 90 günlük ödeme süresi, her tedarikçinin kabul edebileceği bir usul değil. Özellikle küçük şehirlerde çalışan LGBTİ+ örgütleri, mal ve hizmet satın aldıkları tedarikçilerle bu sebeple sorun yaşadıklarını ve aralarındaki güven ilişkisinin zedelendiğini belirtti. LGBTİ+ dostu işletmelerin sayısının sınırlı olduğu düşünüldüğünde, bu tür programların yerel dengeleri gözeten ve gerekirse örgütlerin ihtiyaçlarına göre esnetilebilen kurallar benimsemesi gerekir.

4. Rapor aşamasında yaşanan zorluklar

Örgütlerin temel beklentilerinden biri, tıpkı başvuru ve uygulama süreçlerinde olduğu gibi rapor aşamasının da mümkün olduğunca basitleştirilmesiydi. Ülkedeki örgütlenme özgürlüğü ortamının hak savunuculuğu yapan örgütler için en basit çalışmaları bile zorlaştırdığını dikkate aldığımızda, **karmaşık belgeleme usulleri ve kuralları** LGBTİ+ örgütleri için ilave yük anlamına gelebiliyor. Dolayısıyla, şeffaflık ve hesapverebilirlikten taviz vermeyen ancak daha kolay yerine getirilebilecek rapor yükümlülüklerine ihtiyaç var.

LGBTİ+ örgütlerinin proje bütçelerinin kapanışında yaşadığı sorunlar, genellikle **hibe kuralları ile örgütlerin tabi olduğu yerel mali mevzuat ve muhasebe kuralları** arasındaki uyumsuzluktan kaynaklanıyor. Hibe kuruluşlarının bazı taleplerinin yerel muhasebe sisteminde bir karşılığı olmayabiliyor. Dolayısıyla hibe programları, özellikle mali raporlama kurallarını belirlerken yerel mevzuatın sınırlarını ve sunabileceği imkanları göz önünde bulundurmalı ve çalışanlarının, örgütlerin resmi muhasebe yükümlülükleriyle ilgili bilgi sahibi olduklarından emin olmalıdır.

LGBTİ+ örgütlerinin hibelere ilişkin dile getirdiği son konu, projelerin tamamlanmasının ardından yapılan **nihai ödemelerle** ilgiliydi. Bu ödemeler genellikle çok geç yapıldığı için örgütler, projeler için yaptıkları harcamaları öz kaynaklarından karşılamak zorunda kalıyor. Ancak bu gecikme yeterli öz kaynağı olmayan, özellikle küçük ölçekli örgütler için mali yük anlamına gelmektedir. Bu nedenle, hibe kuruluşları, proje kapanış işlemlerini hızlandıracak çalışma usulleri benimsemelidir.

Sonuç ve Tavsiyeler

Ulusal mevzuat, LGBTİ+ örgütlerinin kaynaklarını çeşitlendirmesini neredeyse imkansız kıldığı için örgütler, faaliyetlerini ağırlıklı olarak hibelerle sürdürüyor. Bu gerçeklik, hibe programlarına ve hibe kuruluşlarına hem LGBTİ+ örgütlerinin dayanıklılığı hem de bu örgütlerin temas ettiği LGBTİ+'ların haklarının gerçekleşmesi konusunda önemli bir rol yüklüyor. Mevcut örgütlenme özgürlüğü ortamında, hem hibe alanlar hem de hibe verenler sık sık tekrarlanan krizlerin üstesinden gelmek için birlikte düşünmek ve yeni işbirliği yolları bulmak zorunda. Bunun ilk adımı olarak hazırladığımız bu yayında, Türkiye'nin çeşitli şehirlerindeki, farklı çalışma alanları, farklı hedef grupları ve farklı ölçeklere sahip LGBTİ+ örgütlerinin ortaklaşan hibe deneyimlerini dört başlık altında özetlemeye çalıştık.

Örgütlerin hibe programlarına erişimle ilgili genel gözlemleri, programların LGBTİ+ kapsayıcılığı, öncelik alanlarının ve kriterlerinin belirlenme süreci, dağıtılan hibelerin ölçeği ve örgütlerin kriz anlarında kullanabilecekleri öz kaynaklarını oluşturmalarına katkısı bakımından pek çok ipucu sunuyor. Hibe başvurularının İngilizce yapılmasından kaynaklanan dil bariyeri, başvuru kriterleri ve değerlendirme usullerinin dayandığı ilke ve standartların belirsizliği, başvuru rehberlerinin ve belgelerin yeterince yol gösterici olmaması ve reddedilen başvurulara ilişkin örgütleri güçlendirici bir geri bildirim yönteminin kullanılmaması hibe başvuru süreçleriyle ilgili en sık dile getirilen sorunlardı. Uygulama sırasında ise örgütler, kaynakları etkili kullanmayacaklarına dair algıdan ve güvensizlikten, zaman zaman hibe sorumlularıyla sağlıklı iletişim kuramadıklarından, daha esnek bütçelere ihtiyaç duyduklarından ve aynı destek programlarında yaşadıkları sorunlardan bahsetti. Son olarak, zor ve karmaşık rapor yükümlülükleri, hibelerin mali kuralları ile yerel muhasebe kuralları arasındaki uyumsuzluk ve proje kapanış aşamasının örgütleri mali yük altına sokacak şekilde uzun sürmesi örgütlerin rapor aşamasında en sık karşılaştığı zorluklar arasında yer alıyor.

LGBTİ+ örgütlerinin ifade ettiği sorunların çözümüne ilişkin hibe kuruluşlarına başlıca tavsiyelerimiz şunlardır:

- Karşılıklı öğrenmeyi ve varsa önyargıları kırmayı sağlayacak bir iletişim ve diyalog mekanizması kurulmalıdır.
- LGBTİ+ örgütlerinin ani değişimlere ve krizlere yanıt vermesini kolaylaştıracak, farklı ölçeklerdeki örgütlerin ihtiyaçlarını gözeten, esnek hibe programları uygulanmalıdır.
- Projelere dayalı olmayan ve örgütlerin temel işlevlerini sürdürmesine olanak sağlayan öngörülebilir ve uzun dönemli işbirlikleri ve destekler hayata geçirilmelidir.
- Hibelerin başvuru, uygulama ve rapor aşamaları örgütlere ek bürokratik yükler getirmeyecek ve çalışmaların etkisini artıracak şekilde basitleştirilmelidir.
- Ülkedeki ekonomik koşullar dikkate alınarak daha esnek bütçeler uygulanmalı ve bütçe kalemleri arasındaki aktarımlar kolaylaştırılmalıdır.
- Örgütsel dayanıklılık ve sürdürülebilirlik için hayati olabilecek idari giderlerin hibelerdeki oranı yükseltilmelidir.